

Καρυές

ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Ανεξάρτητη εφημερίδα ενημέρωσης και επικοινωνίας των Απανταχού Αραχωβιτών

ΦΥΛΛΟ 1ο

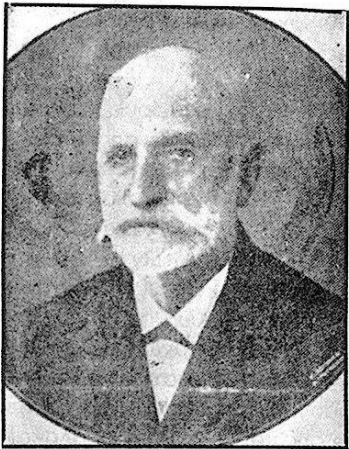
ΕΤΟΣ 1ο

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1986

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ για να τιμήσει τη μνήμη του Μεγάλου Ευεργέτου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ του Λακεδαιμονίου, θεώρησε απαραίτητο να παρουσιάσει τη ζωή και το

έργο του από το πρώτο της φύλλο.

Πνευματικός πατέρας και προστάτης της σπουδάζουσας νεολαίας βοήθησε γενιές νέων, από την Αράχωβα και άλλα χωριά της Λακωνίας, να εκπληρώσουν τα όνειρά τους για σπουδές, αφού έλαβαν υποτροφία από το «Καθίδρυμα» το οποίο κληροδότησε στις μετέπειτα γενιές.

Τη ζωή και το έργο του αείμνηστου ευεργέτη παρουσιάζει με το ακόλουθο άρθρο του, ο πρωτοπρεσβύτερος και Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ι. Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Γεώργιος Μπλάθρας, Οινούντιος, από τα Βρέσθενα, ο οποίος τα τελευταία 17 χρόνια είναι συνεχώς γραμματέας του Καθιδρύματος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ.

Ας είναι το αφιέρωμα αυτό μια τιμητική προσφορά.

Στην όμορφη γη των Καρυών γεννήθηκε το 1836 ο Αθανάσιος Ματάλας από τη μεγάλη γενιά των Ματαλαίων, που οι ρίζες τους κρατούσαν από το Βυζάντιο και οι βλαστοί της φτάνανε μέχρι τον αγώνα του 21, στον οποίο οι Ματαλαίοι πήραν μέρος και απέδειξαν την ευγένεια της καταγωγής των και το μεγαλείο της δικής τους προσωπικής δημιουργίας. Πατέρας του ήταν ο Αναγνώστης Ματάλας. Στο χωριό του έμαθε τα πρώτα γράμματα και συνέχισε στο Ελληνικό Σχο-
συνέχεια στη σελ. 3

Αγαπητοί πατριώτες.

Έπειτα από σκέψη πολλών ετών αποφάσισα να πραγματοποιήσω την έκδοση μιας εφημερίδας για τις Καρυές Λακωνίας. Βέβαια η ζωή ενός χωριού δεν περιορίζεται στο χώρο που είναι κτισμένα τα σπίτια του, γιατί είναι γνωστό ότι οι κάτοικοι της Αράχωβας έχουν στενή επικοινωνία και δεσμούς πολύ στενούς με τα άλλα χωριά του Πάρνωνα Βαρβίτσα, Βαμβακού, Βρέσθενα Βούρβουρα, Άγιο Πέτρο κτλ.

Έτσι αν και ο τίτλος της εφημερίδας είναι «ΚΑΡΥΕΣ» τα περιεχόμενά της δεν είναι δυνατόν να περιοριστούν στις Καρυές αλλά αντίθετα θα επεκτείνονται συχνά, όπως θα διαπιστώσουν οι αναγνώστες, σε όλα τα χωριά της περιοχής του τέως Δήμου Οινούντος.

Έχω πλήρη συναίσθηση και αντίληψη των κόπων και κινδύνων που περικλείει η έκδοση μιας τοπικής εφημερίδας, που το αναγνωστικό της κοινό περιορίζεται στους ανθρώπους που ζουν ή κατάγονται από ένα χωριό. Αυτή ακριβώς η ιδιότητα δημιουργεί ένα έντονο συναίσθημα ευθύνης, αλλά δίνει και την ικανοποίηση ότι η εφημερίδα δεν θα διαβάζεται από ανθρώπους άσχετους και ψυχρούς, αλλά από πατριώτες, που νιώθουν την ανάγκη της επικοινωνίας αναμεταξύ τους και θέλουν να διαβάσουν και διαβάζοντας να ζουν τον παλμό του χωριού τους.

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ ελπίζω ότι θα επιτύχει τους στόχους της και θα πραγματοποιήσει τους σκοπούς της.

Όπως κάθε εφημερίδα που μπαίνει σε ένα σπίτι, θα ανοίγει ένα παράθυρο για να αγναντέψει: ο αναγνώστης κοντινούς ή μακρινούς τόπους, θα ζωντανεύει την ιστορία του τόπου, τη λαογραφία, την παράδοση.

Η έλλειψη μιας εφημερίδας για την Αράχωβα πιστεύω ότι δημιούργησε ένα μεγάλο και δυσαναπλήρωτο κενό για πολλά χρόνια, γιατί χάθηκε πολύτιμο υλικό, το οποίο μπορούσε να καταγραφεί. Οι τοπικές εφημερίδες δίνουν την ευκαιρία σε πολλούς ανθρώπους να γράψουν και να συμβάλλουν συνεχώς στη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και στο ανέβασμα του πολιτιστικού επιπέδου της περιοχής.

Οι Αραχωβίτες της Αμερικής, προσπάθησαν να καλύψουν το κενό αυτό με εξαιρετικά φιλότιμες προσπάθειες και με μεγάλες θυσίες, εκδίδοντας κατά καιρούς τους θαυμάσιους τόμους της ΧΡΥΣΗΣ ΒΙΒΛΟΥ και των ΚΑΡΥΑΤΙΚΩΝ.

Βέβαια η εφημερίδα έχει διαφορετικούς στόχους και καλύπτει πολλούς τομείς της ιστορίας, της λαογραφίας και κυρίως της σύγχρονης ζωής και ενώ καταγράφει το παρελθόν και το παρόν, δημιουργεί προϋποθέσεις για το μέλλον.

Ελπίζω λοιπόν ότι η εφημερίδα αυτή θα βάλει ένα λιθαράκι στο οικοδόμημα που λέγεται πληροφόρηση - ενημέρωση - γνώση - και θα προσφέρει θετικές υπηρεσίες στον τόπο μας.

Η εφημερίδα θα είναι ανεξάρτητη και σε καμιά περίπτωση δεν θα εκφράζει πολιτικές απόψεις οιασδήποτε παράταξης. Θα είναι η εφημερίδα όλων των Αραχωβιτών.

Θα χαρώ ιδιαίτερα να λαβαίνω συνεργασίες σας. Παρακαλώ μη διστάσετε, να μου στείλετε γραμμένο ό,τι εσείς νομίζετε ότι θα είναι ενδιαφέρον να διαβαστεί από τους συμπατριώτες.

- Ιστορίες, διηγήσεις και προσωπικές αναμνήσεις από τη ζωή του χωριού, αλλά και από τη ζωή της δεύτερης πατρίδας που απόχτησαν οι Αραχωβίτες, οι οποίοι μετανάστευσαν και ζουν στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, στον Καναδά, στην Αυστραλία και σε άλλα μέρη του κόσμου, θα είναι όλα ευπρόσδεκτα.

Ακόμη ιδέες, συμβουλές και υποδείξεις για την εφημερίδα θα θεωρηθούν πολύτιμα βοηθήματα για την καλύτερη εμφάνιση και παρουσία της εφημερίδας.

Έτσι πιστεύω ότι η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ θα συμβάλει στη μελέτη και προαγωγή των πολιτιστικών, κοινοτικών και κοινωνικών προβλημάτων του τόπου μας και θα βοηθήσει στην επικοινωνία και προσέγγιση των απανταχού πατριωτών.

Επίσης επιθυμώ και πιστεύω ότι θα υπάρξει στενή συνεργασία ανάμεσα στους Συλλόγους Καρυατών που βρίσκονται στην Ελλάδα, Αμερική, Καναδά, Αυστραλία και στην εφημερίδα. Σ' αυτήν θα υπάρχει πάντοτε θέση για να δημοσιεύονται οι σκέψεις, τα προγράμματα, οι αποφάσεις και όλες οι δραστηριότητες των Συλλόγων.

Θα ήθελα να σας συστηθώ προσωπικά. Γεννήθηκα στους Βουτιάνους Σπάρτης, όπου ο πατέρας μου, Γεώργιος Γκλέκας από το Γεωργίτσι ήταν δάσκαλος. Σπούδασα δασκάλα και σήμερα είμαι Διευθύντρια στο Α' Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο της Αρσακείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας Ψυχικού. Το 1961 παντρεύτηκα το γιατρό Βασίλη Ιω. Πρεκεζέ και από τότε η Αράχωβα με την απaráμιλλη ομορφιά της και τους ενδιαφέροντες και αξιόλογους ανθρώπους της έγινε η δεύτερη πατρίδα μου.

Την αγάπη μου για την ιστορία και τη λαογραφία τη χρωστώ στον πατέρα μου, ο οποίος μελετούσε με αγάπη και έχει καταγράψει από απλούς ανθρώπους τραγούδια, μοιρολόγια, ιστορίες και παραμύθια των χωριών του Πάρνωνα.

Γι' αυτό αφιερώνω την έκδοση της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ στην αξέχαστη μνήμη του.

Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεζέ

Τα πανηγύρια της Αράχωβας

Η γιορτή της Αγίας Παρασκευής

Είναι πανάρχαια η συνήθεια των ορεινών χωριών του Πάρνωνα, να συνδυάζουν τις θρησκευτικές τους γιορτές με χορούς και διασκεδάσεις.

Στην Αράχωβα η Αγία Παρασκευή και ο Άγιος Παντελεήμονας γιορτάζοντας ιδιαίτερα και όλοι οι Αραχωβίτες, όπου κι αν βρίσκονται, νιώθουν ακατανίκητη την επιθυμία να βρεθούν και να γιορτάσουν στο χωριό τους. Εκεί

θα συναντήσουν συγγενείς και φίλους, θα αισθανθούν τη ζεστασιά της πατρικής στέγης, θα αναζωογονηθούν με τις αναμνήσεις της παιδικής ηλικίας.

Και το χωριό χαρίζει αφειδώλευτα τις χαρές της ανθρώπινης επικοινωνίας αλλά και τις φυσικές ομορφίες του.

Όπως κάθε χρόνο έτσι κι εφέτος η μνήμη της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Παντελεήμονα τιμήθηκε με όλους τους κανόνες της Χρι-

στιανικής παραδοσιακής λατρείας.

Από τις παραμονές οι δύο εκκλησίες, άστραψαν από καθαριότητα, ασβεστώθηκαν οι δρόμοι, οι τοίχοι και τα τουράκια. Στολίστηκαν οι εκκλησίες με τα ντόπια άνθη που έκοψαν οι κοπέλες του χωριού από τους κήπους και τις γλάστρες, για να σμίξουν τη μυρωδιά του βασιλικού, της μαντζουράνας, του γαρύφαλλου και του τριαντάφυλλου με το άρωμα του μοσχολίβανου.

Πρωί-πρωί τα σπίτια που είχαν Τσεβά ή Τσεβή έστειλαν τα πρόσφορα και τους άρτους.

Μετά την πανηγυρική θεία λειτουργία και την αρτοκλασία με ιερούργους τον εφημέριο του χωριού Παπα-Γιώργη Γκίτα και τον παπα-Καστάνη, πεθερό του Βαγγέλη Αρδάμη, ο κόσμος γέμισε το προαύλιο της εκκλησίας του σχολείου καθώς και το νεοφυτεμένο δασάκι της Αγίας Παρασκευής.

συνέχεια στη σελ. 3

Γεννήσεις

Η Μάρθα και ο Νίκος Βαστής απόκτησαν κοριτσάκι.

Η Ευαγγελία και ο Νείλος Καρδαράς απόκτησαν αγοράκι.

Η φανή και ο Αντώνης Μελεχές απόκτησαν κοριτσάκι.

Να τους ζήσουν

Αρραβώνες

Η εκλεκτή Αραχωβιπούλα Τούλα Ανδρ. Παπασταύρου και ο Αθανάσιος Τσόπελας, ηλεκτρονικός, έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Θερμά συγχαρητήρια!

Γάμοι

Στις 20-7-86 έγινε στην Αράχωβα ο γάμος του Δημοσθένη Κ. Κολοβού με τη Μαρία Ιω. Πουλοκέφαλου. Ακολούθησε ο παραδοσιακός χορός με το τραπέζι στην πλατεία του χωριού.

Να ζήσουν.

Θάνατοι.

Πέθαναν και κηδεύτηκαν στην Αράχωβα.

Η Μαρία χήρα Γεωργίου Δαλάκουρα.

Η Νίκη χήρα Ιωαν. Θ. Θεοδωρακάκη.

Η Δήμητρα, χήρα Γεωργίου Καστανά

Η Γεωργία Μέρμηγκα σύζ. Νικολάου Μέρμηγκα.

Ο Ματθαίος Πετρούλιας του Κων/νου.

Ο Γεώργιος Σπανός του Θεοδ. Ο Παρασκευάς Διαμαντούρος του Παναγ.

Ο Κων/νος Κολοβός του Νικολάου.

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Τσούνι Σπάρτης η Ισμήνη χήρα Αναργύρου Λούπου από τη Βαμβακού, το γένος Ι. Παπασταύρου.

Πέθαναν και κηδεύτηκαν στην Αθήνα ο Χαράλαμπος Δήμας του Νικολάου και ο

Αθανάσιος Κερχουλός του Γεωργίου.

Στην Τρίπολη πέθανε και κηδεύτηκε η Μαρία, χήρα Ανδρέα Δήμα.

Στους οικείους η εφημερίδα μας απευθύνει θερμά συλλυπητήρια.

Το Σάββατο 9 Αυγούστου το χωριό μας συγκλονίστηκε, από τον βαρύ τραυματισμό και το θάνατο νεαρού παλληκαριού 23 ετών που σκοτώθηκε από ανατροπή του τρακτέρ, με το οποίο εργαζόταν.

Ο άτυχος νέος ήταν ο Γιώργος Δημ. Ματθαίου από τη Βαρβίτσα, ανηψιός της Καλλιρόης Πρεκεζέ.

Την ημέρα της κηδείας του 13-9-86 όλοι οι Αραχωβίτες πήγαν στη Βαρβίτσα για να συμπαρασταθούν στους άτυχους γονείς και στην αδελφή του νέου που ήλθε από το εξωτερικό, πράγμα που αποδεικνύει τους στενούς δεσμούς που υπάρχουν ανάμεσα στους κατοίκους των δύο γειτονικών χωριών, Αράχωβας και Βαρβίτσας.

Θερμά συλλυπητήρια

Αφίξεις ομογενών

Με χαρά μαθαίνουμε ότι ήλθαν στην Ελλάδα με σκοπό τη μόνιμη εγκατάστασή τους εδώ:

— Ο Γιώργος Μαυροειδής με τη γυναίκα του Ευαγγελία γ. Κούτρη και τα 2 παιδιά του (από τον Καναδά).

— Ο Νικόλαος Π. Βαστής με τη γυναίκα του και τα 5 παιδιά του (από ΗΠΑ).

— Ο Γιώργος Δ. Ντεβέκος με τη γυναίκα του και τα 3 παιδιά του (από Καναδά).

και καλής λειτουργίας των Συνεταιρισμών.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι υπεύθυνα πρόσωπα από τα εκλεγμένα Διοικητικά Συμβούλια θα έχουν την προθυμία και τη διάθεση να μας στείλουν για δημοσίευση σχετικά άρθρα ή πληροφορίες από τη ζωή των Συνεταιρισμών.

Ο κ. Νίκος Χριστόπουλος τέως γραμματέας της Κοινότητας Καρυών μας πληρο-

— Ο Σπύρος Βλάχος, ο οποίος συνταξιοδοτήθηκε από την Εταιρεία Τσοχώνη, στην οποία εργάστηκε πολλά χρόνια.

— Παναγιώτης Βουκίδης από τον Καναδά και ο αδελφός του Δημήτρης από τις ΗΠΑ οικογενειακώς.

— Ο Θόδωρος Διαμαντούρος οικογενειακώς από τον Καναδά.

— Ο δάσκαλος Παν. Χ. Χατζής οικογενειακώς από τη Δυτ. Γερμανία.

Σε όλους ευχόμεθα καλή εγκατάσταση και καλή διαμονή στην πατρίδα.

Επίσης μαθαίνουμε ότι ο γιατρός Σωτήρος Χαρ. Κουτσόγεωργας, που σπούδασε ιατρική στο Πανεπιστήμιο του Τέξας και ειδικεύτηκε στη μικροχειρουργική και πλαστική χειρουργική και ακόμη διητέλεσε καθηγητής ιατρικής στο Tulane University of Louisiana, ήλθε μόνιμα στην Ελλάδα και θα εργαστεί στην Αθήνα.

Εύγε στο νέο επιστήμονα που θα προσφέρει στον τόπο μας τις ιατρικές του υπηρεσίες.

Ήλθαν στην Ελλάδα για τις καλοκαιρινές τους διακοπές

— Από τις ΗΠΑ

— Ο γιατρός Δήμος Πρεκεζές με τη γυναίκα του Καλλιόπη και τις 2 κόρες τους.

— Ο Τάκης Σκιούρης, ο οποίος κτίζει ωραιότατο σπίτι.

— Ο Αντώνης Ν. Κουτσόγεωργας (Μπαζούκος) ο οποίος έχει έλθει μετά το 1950 34 φορές.

Κοινωνικά

— Ο Βασίλης Κων. Κωσταλάς με τη γυναίκα του Αφροδίτη γ. Π. Σκιούρη με τις δύο κόρες τους.

— Ο Κώστας Δ. Κουτσόγεωργας με τη γυναίκα του Αμαλία και τις δύο κόρες τους.

— Ο Γιώργος Βαστής με τη γυναίκα του και τις τρεις κόρες του.

— Ο Νίκος Καπερώνης γραμματέας του Συλλόγου Αραχωβιτών με τη γυναίκα του Βασίλ. γ. Σ. Μαχαίρα και με την κορούλα τους.

— Η Κούλα γ. Πανούση και ο άνδρας της Μήτσος Βλάχος.

— Ο Γιάννης Βελώνης.

— Η Βασιλική και η Φρόσω Κυριαζή.

— Ο Βασίλης Κ. Βουκίδης και ο αδελφός του Ανδρέας.

— Οι αδελφοί Δήμος και Κώστας Μαχαίρας.

— Ο Ντίνος Μαχαίρας οικογενειακώς.

— Ο Δήμος Μαχαίρας οικογενειακώς.

— Ο Ηλίας Κοψιαυτής.

— Ο Δημοσθένης Πίτσας με τη γυναίκα του Τούλα.

— Η Παναγιώτα Διατζίκη και η κόρη της Μαρία.

— Η Βασιλική Σταθάκη.

— Η Πίτσα Σκιούρη ή Αρφήνη.

— Ο Νίκος Καρύγιαννης.

— Ο Ανδρέας Σ. Μαχαίρας με την οικογένειά του.

— Ο Βασίλης Ν. Πουλοκέφαλος με τη γυναίκα του.

— Ο Ηλίας Ιω. Σαρρής.

Από τον Καναδά

— Ο γραμματέας του Συλλόγου Αραχωβιτών Toronto Παντελής Διαμαντούρος και η γυναίκα του Άρτεμη γ. Αρδάμη.

— Ο Γεώργιος Δ. Βελώνης

η γυναίκα του Τριαντάφυλλη και τα 2 παιδιά τους καθώς και αδελφός του Θύμιος.

— Η Νίτσα Ρουμελιώτη γ. Μελεχέ με το γιό της.

— Ο Θύμιος Διαμαντούρος

— Ο Γιάννης Κόκκινος με την οικογένειά του.

— Ο Θανάσης Αλ. Λάσος με την αδελφή του Χριστίνα.

— Ο Πάνος και η Δήμητρα Ξανθάκος, παιδιά της Γεωργίας Διαμαντούρου.

— Ο Χρήστος Π. Διαμαντούρος με τη γυναίκα του και τα παιδιά του.

— Η Ντίνα Δημητροπούλου γ. Αρδάμη με τον άνδρα της και το γιό της.

— Η Παρασκευή Αρδάμη, κόρη του Δήμου Αρδάμη.

Από Αυστραλία

— Ο Γιάννης Δ. Κολοβός και η γυναίκα του Κων/να, το γ. Κωσταλά με το γιό τους.

— Η Παναγιώτα Χρ. Βουκίδη και ο γιός της Κώστας, οικογενειακώς.

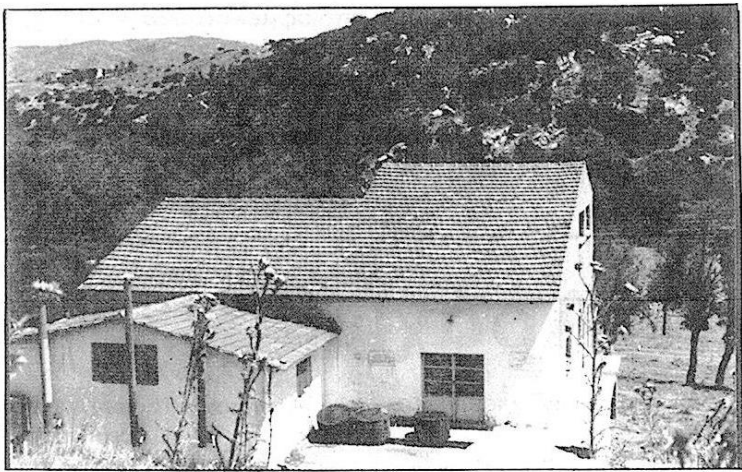
— Ο Χαράλαμπος Μ. Μελεχές.

— Από τις Βρυξέλες Βελγίου οι δύο γιοί της Μαρίας Ανδριανάκη.

— Από τη Νιγηρία Αφρικής ο Φώτης Αν. Παπασταύρος.

— Από τη Σιγκαπούρη ο Γιώργος Ρούπας το γένος Παπασταύρου, στέλεχος της Εταιρείας Τσοχώνη.

Όλοι ευχαριστήθηκαν αφού συνάντησαν συγγενείς και φίλους και πέρασαν τις καλοκαιρινές διακοπές τους στην Αράχωβα. Οι περισσότεροι επισκέφτηκαν και άλλες περιοχές της Ελλάδας και γοητεύτηκαν από τις ομορφιές της πατρίδας μας. Η εφημερίδα μας εύχεται σε όλους τώρα πλέον καλό χειμώνα και του χρόνου όλοι οι ομογενείς να έλθουν στην Ελλάδα.

Συνεταιρισμοί του χωριού

Φωτογραφία του Πρωτύπου Γυροκομείου Καρυών.

Για τους συνεταιρισμούς που λειτουργούν στην Αράχωβα αξίζει να ασχοληθούμε με λεπτομερή δημοσιεύματα σε επόμενη φύλλα της εφημερίδας μας, όπου να αναφέρεται η ιστορία της ιδρύσεώς τους και οι δραστηριότητες στη διάρκεια της ζωής τους.

Παλαιότερα, αλλά και σήμερα ιδιαίτερα, αναγνωρίζεται παντού η αξία της υπάρξεως

φόρησε σχετικά με τον ΑΓΡΟΤΙΚΟ και τον ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ ΚΑΡΥΩΝ.

Α. Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ έχει στη θέση Πινηγούρα μεγάλες αποθήκες, στις οποίες στεγάζεται το Αποθηκευτικό Κέντρο Γεωργικών Εφοδίων, το οποίο εφοδιάζει τα χωριά Αράχωβα Βαμβακού και Βούρβουρα με τα απαραίτητα γεωργικά εφόδια (λιπάσματα, σπόρους, γεωργικά φάρμακα και κτηνοτροφές) στην ίδια τιμή που διατίθενται στην Τρίπολη ή στην Αθήνα — Διαχειριστής του Αποθηκευτικού Κέντρου είναι ο Χρήστος Χονδρόπουλος.

Β. Ο ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ έχει στην ιδιοκτησία του Πρωτύπο τυροκομείο, το οποίο κατασκευάστηκε με δωρεά του αείμνηστου Χρήστου Κερχουλά, ο οποίος έζησε πολλά χρόνια και πέθανε τελευταία στο Michigan της Αμερικής.

Φωτιά στον Άγιο Κωνσταντίνο

Ανήμερα της Παναγίας, κατά τις 3.30 μ.μ. άρχισε δυνατή βροχή με αστραπές και μπουμπουνητά. Σε λίγο ένας δυνατός κεραυνός έπεσε και αμέσως άναψε φωτιά στη δεξιά πλευρά του λόφου του Αγίου Κωνσταντίνου, μετά τη βρύση του Σάκαλη.

Οι φλόγες ήταν δυο φορές ψηλότερες από το ψηλότερο έλατο και η βροχή δεν έκανε τίποτε.

Αμέσως κινητοποιήθηκε το χωριό, κτύπησαν οι καμπάνες, τα αυτοκίνητα φορτώθηκαν με φυτάρια και τσαπιά και απ' όλες τις γειτονιές ξεκίνησαν για τη φωτιά.

Ήταν πραγματικά συγκινητική η κινητοποίηση του χωριού, γιατί όλοι οι Αραχωβίτες αγαπάνε πολύ τον Άγιο Κωνσταντίνο.

Ευτυχώς, εκείνη τη στιγμή το αυτοκίνητο της πυροσβεστικής υπηρεσίας του δασαρχείου είχε φύγει από τη Βαμβακού και πήγαινε να σβύσει άλλη φωτιά, που είχε ανάψει στο Μονοδένδρι κι έτσι βρέθηκε σχεδόν αμέσως και βοή-

θησε στο σβύσιμο.

Όλο το χωριό ανακουφίστηκε γιατί πραγματικά αυτός ο λόφος με το εκκλησάκι είναι αληθινό στολίδι του χωριού μας. Αυτό τον καιρό ιδιαίτερα είναι πολύ δασωμένο και γι' αυτό χρειάζεται μεγάλη προσοχή και προστασία.

Πρέπει να χαραχθούν ζώνες πυρασφάλειας και να καθαρίζονται συχνά. Ας φροντίσουν λοιπόν οι αρμόδιοι για να μη θρηνήσουμε την ομορφιά του Αγίου Κωνσταντίνου όταν θα είναι αργά.

Πολλές φορές στο παρελθόν έχουν πάρει φωτιά διάφορα σημεία του λόφου και έχει κινδυνέψει ακόμη και το εκκλησάκι.

Προσοχή, λοιπόν, και έγκαιρη φροντίδα.

Από τα παλιά στα σημερινά

Η πλάκα και το κοντύλι

Στην πλατεία του Αγίου Ανδρέα στην Αράχωβα άκουσα μια ημέρα κάποιον Αραχωβίτη να λέει χαριτολογώντας στον καφετζή:

— Παναγιώτη, φέρε την πλάκα και το κοντύλι να μάθω γράμματα μερικούς αγράμματους, εδώ.

— Αμέσως, φώναζε ο Πάνος και σε λίγο εμφανίστηκε με τα σύνεργα της πρέφας: Μια πράσινη τσόχα, την τράπουλα και ... μια πραγματική πλάκα με ένα κοντύλι δεμένο με ένα σπαγγάκι και στερεωμένο στο ξύλινο πλαίσιο της

πλάκας!

Ήταν απίστευτο μια πραγματική πλάκα ένα «αβάκιο» των πρώτων μαθητικών χρόνων, που το χρησιμοποιούσαν τα ελληνόπουλα από τα πανάρχαια χρόνια μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα.

«Γράφει ακόμη στην πλάκα, δεν εμπήκε στο χαρτί» έλεγαν για το «μαθητή της «μικρής πρώτης» που πάσχιζε με τα χεράκια του να κρατάει σωστά την πλάκα και το κοντύλι.

Το αριστερό χέρι στερέωνε την πλάκα επάνω στο θρανίο και το δεξί έγραφε τα πρώτα ορθοσκοπάλισμα μέχρι να

πάρουνε το σωστό σχήμα των γραμμάτων «της αλφαβήτας» ή των αριθμών.

Και το βράδυ η άσκηση συνεχιζόταν δίπλα στο τζάκι, όπου το παιδάκι σκυμμένο πάνω στα γόνατά του έγραφε κι έσβηνε την πλάκα του.

Αλήθεια πόσες λαχτάρες για επιτυχία δεν αποτυπώθηκαν πάνω στον άψυχο μαύρο σχιστόλιθο με το ψυχρό κοντύλι του, πόσες καρδούλες δεν κτύπησαν με αγωνία, πόσο σάλιο δεν καταναλώθηκε μέχρι να φτάσει ο καιρός του χαρτιού και του μολυβιού και πόσος ιδρώτας δεν έτρεξε από τα αδέξια χεράκια.

Ο αείμνηστος Φαίδων Κουκουλές (επετηρίδα Βυζαντινών Σπουδών 1926) γράφει ότι η έκφραση «φτου κι απ' την αρχή» ή «φτου κι απ' αξαρχής» προέρχεται από το φτύσιμο που έκαναν οι μικροί μαθητές επάνω στην πλάκα τους για

να σβήσουν με σάλιο τα γραψιμά τους, για να τα διορθώσουν ή για να γράψουν άλλα.

Σήμερα η πλάκα και το κοντύλι είναι μια σκιά της ανάμνησης του παρελθόντος, που δίνει πραγματικές συγκινήσεις σε όσους την μεταχειρίστηκαν στα πρώτα μαθητικά τους χρόνια.

Για άλλους ίσως είναι ένα

αντικείμενο για φύλαξη, με μουσειακό χαρακτήρα (αντίκα). Αλήθεια, πόσοι την έχουν φυλάξει;

Όσο για το καφενείο της Αράχωβας... η πλάκα με το κοντύλι της είναι ένα μέσο για να μάθουν πρέφα όσοι δεν την έμαθαν ακόμη.

Αννίτα Γκλέκα Πρεκεζέ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ

συνέχεια από τη 1 σελίδα

λείο της Σπάρτης και στο Γυμνάσιο της Τριπόλεως. Το ανήσυχο πνεύμα του δίψαγε για ανώτερη μόρφωση και ευρύτερες σπουδές: φοίτησε στη Νομική Σχολή του Εθνικού Πανεπιστημίου και περάτωσε με επιτυχία τις σπουδές του.

Σε ηλικία μόλις 26 ετών ο Αθανάσιος Ματάλας έχει αρχίσει τη δημόσια ζωή του σε μια θέση περίοπτη, που οι νέοι της εποχής του και της δικής μας δικαιολογημένα θα τη ζήλευαν. Έγινε Γραμματέας Προξενείου στην αρχή, έπειτα Υποπρόξενος και τελευταία Πρόξενος με δράση όχι συνηθισμένη στην ιστορία του διπλωματικού σώματος. Στις θέσεις αυτές, που για μια εικοσαετία κόσμησε με το υψηλό του ήθος, ο Αθανάσιος Ματάλας, άφησε τη σφραγίδα της δυναμικής του προσωπικότητας, του ακατάβλητου δυναμικού του και της υπέρμετρης φιλοπατρίας του. Το έθνος, αναγνωρίζοντας τη γόνιμη δράση του, τον τίμησε με το παράσημο των Εθνικών υπηρεσιών.

Υπηρέτησε για λίγο ως Υποπρόξενος στην Αλεξάνδρεια και μετά στη Θεσσαλονίκη. Εκεί η εθνική δράση του Αθανασίου Ματάλας κορυφώθηκε, γιατί αφότου βρέθηκε στην ωραία πόλη του Θερμαϊκού εργάστηκε ασταμάτητα στο πλερό των υποδούλων ακόμη Ελλήνων, για να συγκρατήσουν αμειγείς ελληνικές κοινότητες, να αυτοδιοικηθούν, να ενισχυθούν, να ετοιμαστούν με κάθε τρόπο για την αποτίναξη του Τουρκικού ζυγού, αλλά και για τη διατήρηση του εθνικού φρονήματος, που απειλείτο θανάσιμα από τους Βουλγάρους κομιτατζήδες. Στον ελληνικό Βορρά, λοιπόν, σαν βρέθηκε ο Αθανάσιος Ματάλας συνέχιζε τους αγώνες που καθάγιασαν με το αίμα τους οι Ματαλαίοι στο μεγάλο ξεσηκωμό του 1821.

Μετά τη Θεσσαλονίκη η Φιλιπούπολη, η πόλη με το αρχαίο ελληνικό όνομα και με το νέο ελληνισμό σε ακμή και

ζέση δημιουργική. Στο ρωσοτουρικό πόλεμο του 1877 η πόλη του Φιλίππου κινδύνευε.

Ο Αθανάσιος Ματάλας με τους επιδέξιους διπλωματικούς ελιγμούς του κατόρθωσε να αποτρέψει την είσοδο του ρωσικού στρατού στην πόλη και να απαλλάξει τον άμαχο πληθυσμό από το αιματοκύλισμα και την καταστροφή. Αργότερα σε μια από τις κεντρικές οδούς της πόλεως δόθηκε το όνομα Αθανασίου Ματάλα, για να τιμηθεί άλλη μια φορά ελάχιστα το ανώτερο ήθος και η αδάμαστη θέληση του διπλωμάτη, που υπηρετεί σωστά τον άνθρωπο.

Όταν, μετά από αρκετά χρόνια, τοποθετήθηκε στο Σουλινά της Ρουμανίας, εγκατέλειψε τη δημόσια θέση του και γυρίζοντας στον Πειραιά το 1882 ασχολήθηκε με το εμπόριο και τις τραπεζικές επιχειρήσεις, που του απέδωσαν οπωσδήποτε μεγάλα κέρδη.

Σε λίγο το Έθνος χρειάστηκε και πάλι τις πολύτιμες υπηρεσίες του και ο Αθανάσιος Ματάλας βρέθηκε για πολλά έτη Νομάρχης Φθιώτιδας-Φωκίδας, Αργολιδοκορινθίας και Αρκαδίας, όπου άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη της διαβάσεώς του από τις περιοχές αυτές, τις οποίες υπηρέτησε με ιεραποστολικό ζήλο και θαυμαστή αξιοπρέπεια, ώστε το παράδειγμά του σαν δημοσίου λειτουργού να απασχολήσει τη Βουλή των Ελλήνων, όπου ο αείμνηστος Κερκυραίος Πρωθυπουργός Γ. Θεοτόκης, από το επίσημο βήμα του βουλευτηρίου, έπλεξε το εγκώμιο του ακάματου Νομάρχη.

Τούμεναν ακόμη και χρόνια και δυνάμεις και διάθεση να υπηρετήσει και τη γενέθλια γη, την οποία περίσσια αγάπησε και πολύ νοστάλησε στα χρόνια της αθλήτης αποδημίας του.

Στα 1900 εκλέγεται Δήμαρχος Οινόφυτος και υπηρετεί τον τόπο για μια τετραετία.

Τα πανηγύρια της Αράχωβας

συνέχεια από τη 1 σελίδα

Μετά την εκκλησία πολλοί πέρασαν από σπίτια που γιόρταζαν, για να ειπούν τα χρόνια πολλά και να φάνε την νόστιμη καρυδόπιτα, τις δίπλες και τον κουραμπιέ.

Τα καφενεία γέμισαν κόσμο που χαιρόταν το πρωινό της Αγίας Παρασκευής με καφεδάκι, γλυκό του κουταλιού και αναψυκτικά. Τα πρόσωπα ήταν γελαστά και χαρούμενα και τα αστεία ή τα πειράγματα έδιναν κι έπαιρναν. Στις ταβέρνες είχαν πρωί-πρωί ψηθεί τα μεζεδάκια για να προφτάσουν το πρωινό σερβίρισμα, αφού αρκετές παρέες αντί για καφέ προτιμούσαν ούζο με μεζεδάκια ή Αραχωβίτικο κρασί με το μοναδικό κεφαλοτύρι του χωριού, με ψητά γουρουνόπουλα ή μοσχάρι, αφού ακόμη κανείς δεν έτρωγε κασιόκι ή αρνί από το φόβο της ραδιενέργειας.

Το μεσημέρι γλένταγαν στο σπίτι του Αντρέα Ντούβλη για τους «ορτοαζόμενους» όπως λένε στο χωριό, με καλή μουσική και με το ακορντεόν του Δημητράκη. Η ακουστική, που έχει το χωριό στην κάτω γειτονιά, έφερνε τη μουσική και το γλέντι σε όλα τα σπίτια από τον Άγιο Ανδρέα μέχρι την Αγία Παρασκευή και από το Ρολόι μέχρι τον Άγιο Κωνσταντίνου.

Το απόγευμα άρχισε ο κόσμος να μαζεύεται στην πλατεία της Ράχης για να «πιάνουν» τραπέζι.

Κατά τις 8 μ.μ. ήλθαν οι μουσικοί, οι οποίοι από νωρίς είχαν εγκαταστήσει τα μικρόφωνα και τους ενισχυτές επάνω σε εξέδρα.

Το γλέντι είχε μεγάλη επιτυχία και ο κόσμος χόρευε με

την ψυχή του μέχρι τις 5 η ώρα το πρωί, οπότε σταμάτησε η μουσική στη Ράχη γιατί ήταν πια η γιορτή του Αγίου Παντελεήμονα και άρχιζε το «πανηγύρι» του Αγίου Ανδρέα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι πολύ βοήθησε στην επιτυχία του γλεντιού το καλό φαί τα μεζεδάκια και τα ψητά, που είχε ετοιμάσει ο Τάκης ο Κουτσόγιωργας και βοήθησε ολόκληρη η άξια οικογένεια του Μπαρμπα-Δήμου. Παιδιά, γαμπροί, νιφάδες και εγγόνια, όλοι έδωσαν ένα χέρι στο σερβίρισμα με αποτέλεσμα ολόκληρο το γλέντι της Ράχης να εξυπηρετηθεί από ένα μόνο μαγαζί.

Οι μουσικοί έπαιζαν ακούραστα και το ευχάριστο είναι ότι έχουν κάνει καλές επιλογές από τα παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια, που ταιριάζουν στο πανηγύρι. Μπράβο τους!

Η γιορτή του Αγίου Παντελεήμονα

Η όμορφη και καλοκτισμένη εκκλησία του απάνω χωριού ο Άγιος Ανδρέας είναι «δισυπόστατη» αφού επίσημα, γιορτάζεται, δυο φορές το χρόνο. Η εικόνα του Αγίου Παντελεήμονα είναι αφιέρωμα των κατοίκων Κιβερίου και Άργους.

Ανήμερα του Αγίου Παντελεήμονα η εκκλησία ομορφο-

στολισμένη δεχόταν τους πιστούς. Μετά το αντίδωρο και την αρτοκλασία, ο κόσμος γέμισε την πλατεία για να απολαύσει το καφεδάκι του, το γλυκό του κουταλιού ή το ούζο με τα στραγάλια και τα Σπαρτιάτικα αναψυκτικά.

Άλλοι τόνιζαν από νωρίς στο κρασί και στο μεζέ. Μέχρι το μεσημέρι η πλατεία του Αγίου Ανδρέα ήταν γεμάτη κόσμο. Ο πλάτανος χάριζε τη δροσιά του και την απολαμβάναν όλοι γιατί από το πρωί έκανε μεγάλη ζέση.

Το θερμόμετρο από ημέρες ήταν στα ύψη γι' αυτό Αθηναίοι και Σπαρτιάτες γέμισαν το χωριό για να πάρουν λίγη δροσιά.

Το βράδυ οι μουσικοί πήραν τη θέση τους στην εξέδρα στη μέση της πλατείας κάτω από την εκκλησία.

Τα μαγαζιά γύρω πανέτοιμα. Ο Δήμος Κουτσόγιωργας με τη μακρόχρονη πείρα σερβίριζε τα ψητά γουρουνόπουλα με τις ψητές πατάτες.

Τα παιδιά του Ανδρέα Παπασταύρου, ο Κώστας και ο Βασίλης, στο όμορφο μαγαζί τους, που είναι σε πολύ ωραία θέση στην πλατεία, σερβίριζαν νόστιμα σουβλάκια, ψητά κοτόπουλα και πατάτες τηγανητές.

Το κρασί και η μύρα καταναλώθηκαν άφθονα, και το κέφι ήταν μεγάλο.

Ο κόσμος είχε πολύ μεγάλη διάθεση για χορό αλλά τα τραπέζια έκλειναν το χώρο.

Παρ' όλη τη στενότητα οι χοροί συνεχιζόταν μέχρι τα ξημερώματα — ή μάλλον μέχρι το πρωί αφού η ορχήστρα έπαιζε μέχρι τις 7 π.μ. της Δευτέρας.

Και του χρόνου λοιπόν να είμαστε όλοι καλά και να είναι εδώ όλοι οι ξενητεμένοι.

Οι οργανοπαίχτες των χωριών του Πάρωνα

Αφήγηση: Ηλία Κουτσόγεωργα — (1899 — 1986)

Αράχωβα 10 Ιουλίου 1986

Στο χωριό που γεννήθηκα άκουγα από μικρός καλή μουσική αφού στα πανηγύρια, στους γάμους και στις άλλες διασκεδάσεις, φέρνανε καλά συγκροτήματα γιατί το καλό γλέντι θέλει καλή μουσική.

Στο Δημοτικό Σχολείο είχα τρεις καλούς λεβέντες δασκάλους, που τραγούδαγαν και έψελναν καλά.

Ήταν ο Αριστείδης Ματάλας, ο Παντελής Λεβέντης και ο Κοψιάυτης.

Θυμάμαι σπουδαίους ψάλτες στην εκκλησία το Γιάννη Κυριαζή ή Κουτσομούτη και το Βασίλη το Βουκίδη, που συνορίζονταν στη φωνή και λέγαμε πάμε ν' ακούσουμε τ' αηδόνια του χωριού.

Θέλησα να μάθω όργανο, όταν ήμουν 15-16 χρονών. Ο αδελφός μου ο Χρήστος έφερε από την Αμερική 2 καλά κλαρίνα γιατί έπαιζε κι εκείνος. Τα κοίταγα και τα ζήλευα μέσα στα ξύλινα βαλιτσάκια τους κι εκείνος φεύγοντας μου άφησε το ένα γιατί έβλεπε ότι είχα ζήλο και αφηγκραζόμουνα.

Το 1916 η μάνα μου, άγια τα χρώματά της, με έστειλε στην Τρίπολη. Πήγα με τα πόδια

και βρήκα τον πατριώτη μου Ηρακλή Κάκαρη, που δούλευε ταμίας και γνώριζε τον αρχιμουσικό Ροντζέρο και με σύστησε.

Εκείνη την εποχή έφερναν μουσικούς από την Ιταλία, που έπαιζαν με τη φιλαρμονική στις πλατείες και στο Μαλλιανοπούλειο, το περιλαμπρο θέατρο της Τρίπολης.

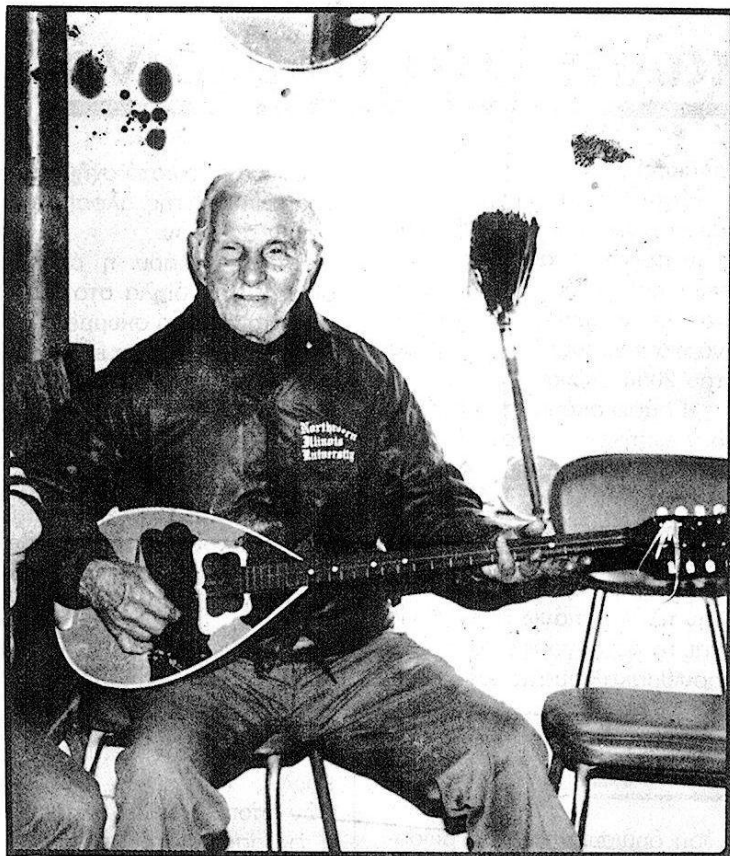
Κάθε απόγευμα ο κύριος Ροντζέρο μου έδινε μαθήματα κι εγώ έδειχνα μεγάλο ζήλο γιατί είχα βάλει σκοπό να διώξω τους ξένους οργανοπαίχτες από το χωριό μας. Τότε ήμουν ανυπόμονος και μου φαινόταν ότι ο Ροντζέρο δεν μου μαθαίνει όλα τα μυστικά, αφού δεν μου έδειχνε την κλίμακα.

Φεύγω λοιπόν και έρχομαι στο χωριό. Σαν με είδε η μάνα μου, θεός 'σχωρέσ' την ψυχούλα της, μου λέει: — Μπας και λυπήθηκες τα χρήματα; — 'Όχι, μάνα, της λέω. 'Ότι έμαθα από το Ροντζέρο τόμαθα θεωρητικά. Τώρα θα πάω στο 'Αργος να μάθω πρακτικά.

Εκείνο τον καιρό στο 'Αργος ήταν φημισμένοι τρεις μεγάλοι καλλιτέχνες.

Ο μπάρμπα Γιώργης ο Φέκας, ο Δημήτρης Τήλιος και άλλος ένας που δεν τον θυμάμαι.

Η μάνα μου μου γέμισε ένα μαξιλάρι παξιμάδια, μούβαλε

Ο μπάρμπα-Λίας Κουτσόγεωργας
Αράχωβα 1984

στην τσέπη το κομπόδεμα και πήγα ποδαράτο στη Μάσκαλαινα, που, τώρα το λένε Ελαιοχώριο. Από κει πήρα την αμαξοστοιχία και ξεπέζεψα, στο 'Αργος.

Εκεί κάθισα 30 ημέρες. Πρωί και απόγευμα έπαιρνα μαθήματα.

Οι μουσικοί έπαιρναν 2 1/2 δραχμές το κομμάτι χρυσά λεφτά, αν σκεφτείς ότι το δολάριο είχε 5 δραχμές.

Στο πρώτο, μου λέει ο μπάρμπα Γιώργης.

— Πώς και ήρθες εδώ, παιδί μου;

— Έμαθα ότι παίζεις άριστο κλαρίνο και γω δε θέλω νάχω στο κεφάλι μου τα παράσιτα δηλ. κείνους τους ατζαμήδες.

— Πάρε το κλαρίνο και παίξε νά ιδώ τι ξέρεις.
'Ανοιξα τη βαλίτσα και τούπαιξα την κλίμακα.

— Σταμάτα, μου κάνει, τι ρθες εδώ να σου δείξω ή να μου δείξεις;

Θεός σχωρέστον, μούδωκε

θάρρος. — Καλός δάσκαλος, — Εγώ ήρθα να μου δείξεις και να με διορθώσεις.

Αρχίσαμε με τα καλάματα-ανά. Ήταν θεός.

— Θάρχεσαι πρωί και βράδυ, μου λέει. Θα σε διδάσκω σαν να ήσουνα δικό μου παιδί. Στο μήνα απάνου, μου λέει:

— Τώρα είσαι καλός. Φύγε να βρεις συγκρότημα γιατί είσαι άχρονος. Εκεί θα μάθεις να συγχρονίζεσαι.

Γύρισα στο χωριό.

Μέχρι τότε στο χωριό μας ερχόταν ο Ντρότσος από το Σκλαβοχώρι που έπαιζε κλαρίνο, ο Φώτης ο Μαγκαλούσης από τη Σπάρτη, που έπαιζε βιολί και ο Ιάκωβος Νικολόπουλος επίσης από τη Σπάρτη που έπαιζε λαούτο.

Μάλιστα οι Νικολοπουλαίοι είχαν στη Σπάρτη μεγάλο μαγαζί που πουλάγανε μουσικά όργανα.

Πολλές φορές στα πανηγύρια ερχόντουσαν και άλλα συγκροτήματα και ξένα όργανα, αλλά όποιος ήταν άξιος έπιανε το πανηγύρι.

Πρώτη φορά μπήκα σε μια κομπανία με βιολιά και έπαιζα συνέχεια μέχρι που πήγα στρατιώτης.

Σημ. Δυστυχώς ο Μπάρμπα Λίας Κουτσόγεωργας έφυγε από τη ζωή στις 24 Αυγούστου, χωρίς να διαβάσει δημοσιευμένες τις τόσο ζωντανές διηγήσεις του για τη μουσική ζωή του χωριού.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που τον σκεπάζει.

Είναι γνωστή η αγάπη όλων των Αραχωβιτών για «τα γράμματα» και τις επιστήμες.

Τα 2 τελευταία χρόνια 1985-86, όπως μαθαίνουμε πήραν πτυχία από Ελληνικά Πανεπιστήμια οι εξής νέοι και νέες του χωριού μας:

— Η Άννη Παρ. Κουτσόγεωργα και ο Γιώργος Ευ. Κοκοκίος πήραν πτυχίο Ιατρικής Σχολής Πανεπ. Θεσσαλονίκης.

Συγχαρητήρια στους νέους γιατρούς.

— Ο Παρασκευάς Ν. Χριστόπουλος πτυχιούχος Σχολής Μηχανολόγων του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου ετοιμάζεται να φύγει για την Αμερική, όπου θα συνεχίσει τις σπουδές του.

— Η αδελφή του Ντίνα, πτυχιούχος χημικού τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών, σπούδασε 5 χρόνια στο Πανεπιστήμιο Champaign Illinois, όπου πήρε δίπλωμα Masters και Ph.D (διδακτορικό).

Νέοι επιστήμονες Πτυχιούχοι Ανωτέρων & Ανωτάτων Σχολών

Συγχαρητήρια στα δύο αδέρφια.

— Η Ελένη Ν. Κουτσόγεωργα πήρε πτυχίο Αγγλικής Φιλολογίας Πανεπ. Αθηνών.

— Ο Θόδωρος Ν. Κουτσόγεωργας πτυχίο Σχολής Μαθηματικών Πανεπιστημίου Αθηνών.

— Η Δήμητρα Ν. Κουτσόγεωργα πτυχίο Εμπορικού Κολλεγίου Saint George.

Συγχαρητήρια στα τρία αδέρφια.

— Η Ελένη Σ. Μαχαίρα και ο Γιώργος Διαμαντούρος πήραν πτυχίο Παιδ. Ακαδ. Τρίπολης.

— Η Καλλιρρόη Ανδρ. Ντούβλη πτυχίο Σχολής Νηπιαγωγών Εκάλης.

Ευχόμαστε καλό διορισμό στους τρεις παιδαγωγούς.

— Η Μαρία Γ. Πρεκεζέ πήρε πτυχίο φαρμακευτικής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

— Η Παρασκευή Γ. Κωσταλά πτυχίο Αρχαιολογίας της Φίλοσ. Σχολής Πανεπ. Αθηνών.

— Η Ελένη Π. Σκιούρη πτυχίο Παντείου Σχολής Οικονομικών και Εμπορ. Επιστημών.

— Η Ελένη-Χρυσούλα Β. Πρεκεζέ πτυχίο Νομικής Σχο-

λής Πανεπ. Αθηνών και δίπλωμα πιάνου Ωδείου Αθηνών.

Μπράβο στα άξια Αραχωβιτόπουλα που υπηρετούν τις επιστήμες.

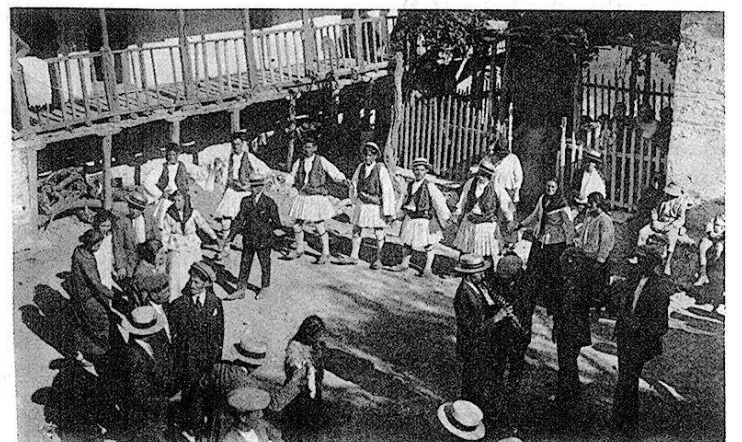
Σημείωση: Αν τυχόν παραλείψαμε να αναφέρουμε ονόματα νέων πτυχιούχων, παρακαλούμε να μας ενημερώσετε για να τους συγχαρούμε.

— Επίσης θα θέλαμε να μάθουμε τα ονόματα πτυχιούχων των Πανεπιστημίων Ηνωμένων Πολιτειών, Καναδά, Αυστραλίας για να χαρούμε όλοι με τις επιδόσεις των νέων της Ομογένειας, οι οποίες όπως μαθαίνουμε είναι πολύ αξιόλογες.

Με χαρά μάθαμε ότι στις φετινές Πανελλαδικές εξετάσεις των αποφοίτων των Λυκείων, για την επιλογή υποψηφίων φοιτητών ανωτέρων και ανωτάτων σχολών, από την Αράχωβα, πέτυχαν:

— Ο Ευστάθιος Γεωρ. Ανδριανάκης στα ΤΕΙ Ηλεκτρολόγων Κοζάνης και η Μαρία Βασ. Δαλακούρα στα ΤΕΙ, τμήμα Τοπογράφων Μηχανικών Αθήνας.

Θερμά συγχαρητήρια

Άγιος Πέτρος 24.8.1926. Γάμος Αριστείδη Προεστάκη. Κλαρίνο Ηλίας Κουτσόγεωργας, Βιολί Πέτρος Τσόκρης, Λαούτο Νικόλαος Βαρλάμος.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΡΥΕΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΗ:
ANNITA ΓΚΛΕΚΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87
ΧΟΛΑΡΓΟΣ ΑΘ. 155 61
ΤΗΛ. 6516700
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Δρχ. 700
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ
ΔΟΛΛΑΡΙΑ 25

Παρακαλούμε να μας στέλνετε οποιαδήποτε είδηση, που αφορά την οικογένειά σας, ή τους συγγενείς σας, ή τους φίλους σας αν θέλετε να δημοσιευθεί στη στήλη των ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ή αλλού.

Αγαπητοί συμπατριώτες, αν σας αρέσει η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ και σας ικανοποιεί το περιεχόμενό της, συστήστε την σε συγγενείς σας ή φίλους σας για να ενισχυθεί και να κατορθώσει να βγαίνει τακτικά.